



СТУДЕНТСКА ИСКРА

Русе
8 март 2007
година XLIX
Цена 0.25 лева



ВЕСТНИК НА РУСЕНСКИЯ УНИВЕРСИТЕТ „АНГЕЛ КЪНЧЕВ“

НЕ СТЕ
САМИ

YOU ARE
NOT ALONE

ПРЕДЮБИЛЕЙНО

49 години „Студентска искра“ искри

На 5 февруари 2008 г. „Студентска искра“ ще изпълни 50 години. За вестник, издаван на обществени начала, това е истинско постижение. Дори и редакция с многочислен щаб рядко може да се похвали с подобен юбилей. В съвременна България са единици вестниците, които имат

зад гърба си 50 и повече години. Бих могъл да посоча само един-единствен – вестник „Труд“. Вярно е, че през януари в. „Култура“ афишира широко, че празнува своята 50-годишнина, но нека все пак отбележим, че от името ѝ отпадна определението „Народна“. Други вестници пък сменяха и името

си, и облика си, и хем им се иска да бъдат нови и модерни, хем не желаят читателите им да ги свързват с „тоталитарното минало“, а току се сещат да прибавят и „стажа“, натрупан като години от предишни издания. „Студентска искра“ искри през всичките години като нещо уникал-

но – вестник, призван да разкрива пестроцветния и пестролик живот само на една институция – Русенския университет, и това продължава вече 49 години, като отпечатаните материали носят една и съща марка – неизменна при това: „Студентска искра“.

Живодар ДУШКОВ

РЕШЕНИЯ

Академическият съвет на РУ „Ангел Кънчев“

• Удостоява със званието „Заслужил професор на Русенския университет“ доц. д-р Ясен Дочев.

• Присъжда почетното звание „Доктор хонорис кауза на Русенския университет“ на акад. д.м.н. Петър Радоев Попиванов.

• Утвърди „Етичен кодекс на преподавателите и служителите от Русенския университет „Ангел Кънчев“.

• Предложи на Общото събрание да приеме „Правила за издигане на кандидати и провеждане на избори за ръководни органи и длъжности“.

• Разгледа политиката на Русенския университет „А. Кънчев“ по програма „ЕРАЗЪМ“ за периода до 2013 година.

• Преименува „Универсал-ПЗ“ ЕООД в „Учебно-производствено звено“ – ЕООД и назначава за негов управител доц. д-р Веселин Григоров.

СЕГА И ЗАВИНАГИ



Председателят на Съвета на настоятелите на РУ и изпълнителен директор на „Прецизинтер холдинг“ – Иваново Гено Генов стана носител на почетното звание „Доктор хонорис кауза на Русенския университет“

Снимка: Кр. СТОЯНОВ

НАШЕТО ИНТЕРВЮ

„Оптимистичната теория за бъдещето на диференциалните уравнения е свързана с оптимистичната теория за бъдещето на страната ни“

Академик Петър Попиванов пред в. „Студентска искра“

– Вие имате богата житейска и научна биография. Какви са според Вас основните отправни точки и моменти по пътя Ви на професионален математик?

– Основните отправни точки в научната ми биография са свързани с развитието на линейния микролокален анализ с развитието на линейния микролокален анализ през 60-те – 70-те години на мина-

лия век, с възникването и утвърждаването на нелинейния микролокален анализ в началото на 80-те години на 20. век и най-сетне с теорията на граничните задачи – най-вече за елиптически частни диференциални уравнения (ЧДУ). В това отношение мои учители – пряко или задочно – са били професорите Егоров и Кондратиев от Русия, Л. Хьормандер от Швеция, »2

ВИСОТИ



Така е възкликнал Гео Милев, но сигурно от хората, които познаваме, можем да прочетем на пръстите на едната си ръка колко са тези, за които това важи с пълна сила.

За мен проф. Митков е от тези хора, които са пример за това как можеш да бъдеш и математик, и инженер-конструктор, и изследовател, и

„Човекът е всичко, всички възможности“

добър преподавател, и администратор, участвал 27 години в управлението на един университет и достигнал до ректорския пост, и човек, разработвал национални и международни стандарти, и специалист, изнесъл лекции в различни краища на света, станал „Доктор хонорис кауза на Русенския университет“, и общински съветник и какво ли още не...

Може би е галеник на съдбата? Той сам изповядва: „Аз съм щастлив човек, няма от какво да съм недоволен в живота си!“.

Но ако се замислим защо е точно така, веднага ще си отговорим – животът на човек, поставил си високи цели и знаещ за какво живее, това е щастливият, мъдрият и сми-

слен живот.

Високото амбициозно момче от Пловдивския край, с високо чело, дошло в Русе през 1957 г., учи и завършва ВИМ-МЕСС и без всякакви протекции доказва високите си възможности. Първо се проявява като асистент в катедрата по висша математика. И може би точно математиката му е създавала навика да търси логиката във всичко, като прави масиран анализ на условията, намира много варианти на решението и избира най-рационалния и елегантния. Това откриваме по-късно във всичките му действия и така си обясняваме от къде идва успехът.

Но всичко нямаше да е в този си вид, без да е „гарнирано“ с усмивката, »2

В УНИВЕРСИТЕТА НИ

Виртуална библиотека за електронно обучение

Колектив от катедра „Компютърни системи“ и „Информатика“ към РУ работи по създаването на виртуална библиотека за електронно обучение на служителите на

държавната администрация. Разработката се финансира от Министерството на държавната администрация и административната реформа (МДААР). »3

ВЪЛНЕНИЯ

За съдбата на Парка на младежта

Студентският съвет инициира среща с кмета на Русе инж. Божидар Йотов, за да се изясни съдбата на Младежкия парк. Отдавна не бях свидетел на подобен интерес от страна на русенските студенти. Организаторите дадоха възможност на опоненти (в лицето на Катя Горанова) и застъп-

ници на тезата за необходимостта от преустройство на парка (арх. Мария Костадинова, кметът Божидар Йотов и неговият заместник Дончо Добрев) да изкажат и защитят своите тези, да се зададат множество въпроси, да се споделят мнения и несъгласия и пр., и пр. »4

ВИСОТИ

„Човекът е всичко ...“

И> с добрата дума, с „намирането на ключето“ към сърцето на събеседника, при това рядко се открива тема, по която той да не знае много, много повече от него. Убеждава го с невероятен чар, изслушва го, показва му колко много го ценят и уважава...

Виждаме го често в ролята на увлекателен разказвач на хиляди истории, свързани със съдбата на университета. Та нали 50 години от живота му са минали на едно и също място – тук във всяко кътче се усещат дъхът му, туптенето на сърцето му, пъргавата му ми-

съл, новаторството, растежът. Кой ще забрави разтърсващите събития с успешен изход по време на неговия ректорски мандат – студентската окупация, разкриването на инженерните специалности, разширяването и обновяването на материалната база. Това са заслуги, достойни за признание на голямата личност и човек!

Школата от докторанти, специализанти и студенти в областта на земеделската техника доказва уменията му да предаде с любов опита си, да възпита и отгледа и чужди, и свои, деца и внуци.

И още една причина за развитието му все напред – проф. Митков притежава висока нравственост. А както е казал Аристотел: „Който се движи напред в науката, но изостава в нравствеността, повече върви назад“.

Последното си хоби – овощарството, нещо ново и нестандартно за него, проф. Митков нарича своя „отдавнашна страст“. И ето го пак с високи добиви и висококачествени сортове, съчетаващ знания и умения, теория и практика. И така както е на върха, намира сили да се върне към земята, към хората от селото и техните сърца.

Има нещо символично в последния

подарък, който направи проф. Митков на университета – секвоята – огромно дърво, което би трябвало да стане и най-високото в двора, сякаш да покаже, колко той е несъизмерим по мащаб на някои от действията си с останалите.

Древногръцкият философ Демокрит е казал извечната истина: „Пред мъдрия човек стои отворен целият свят, защото отечество на великата душа е цялата вселена“. В цялата същност на проф. Митков прозира мъдростта като морална ценност, която води до истинския смисъл на живота, правейки го достоен и щастлив!

Доц. д-р инж. Таян ГРОЗЕВА

НАШЕТО ИНТЕРВЮ

„Оптимистичната теория за бъдещето ...“

И> Л. Ниренберг, Ф. Трев, Е. Стайн и Ч. Феферман от САЩ, Ж. – М. Бони от Франция и разбира се, много, много други. Жалони в моя творчески път бяха псевдодиференциалните оператори от главен тип, чиято теория беше завършена през 2006 г., разпространението на особеностите, включително аномалните, за /не/линейните еволюционни ЧДУ и най-сетне знаменитата задача с наклонената производна на великия френски математик А. Поанкаре (по-точно в нелинейния случай), поставена в лекциите му по небесна механика преди сто години и решена през 2003 г. при доста общи предположения, но в твърде широкия клас на вискозните решения.

– **Вашите интереси и изследвания са в областта на частните диференциални уравнения, линейния и нелинеен микролокален анализ. Какво е значението на теорията на диференциалните уравнения в съвременния свят; какви са някои важни и специфични приложения на диференциалните уравнения?**

– ЧДУ моделират основно процеси във физиката, механиката, биологията... Например редица закони за съхранение представляват *de facto* класове от нелинейни ДУ. Споменатата задача с наклонената производна описва приливите (отливите) в световния океан. Понече уравнението на Шрьодингер от квантовата механика и системата от квазилинейни ЧДУ на Айнщайн на гравитацията са широко известни, ще спомена само, че сравнително от скоро възникна и се изучава интензивно (например в метеорологията) явлението хаос, което се моделира математически със система от нелинейни ОДУ (т. нар. странен атрактор на Лоренц). През 2006 г. за разнообразни изследвания, включително върху странния атрактор на системата на Хенон, шведският математик Л. Карлсон беше удостоен с едно от най-високите световни научни отличия по математика – Абеловата награда на Норвежката академия на науките и изкуствата.

– **Каква е ролята на самостоятелната и съвместна работа над математически проблеми? Има ли школи (школи) по диференциални уравнения в България и ако отговорът е „Да“, какво е тяхното настояще и бъдеще?**

– В миналото е имало универсални

гени, оставили неизгладим отпечатък едва ли не във всички клонове на математиката – например Ойлер и Гаус. В наши дни често се провеждат изследвания на границата на няколко математически дисциплини или пък интердисциплинарни, което по естествен начин предполага наличието на колективи. Ще посоча два примера. Решението на последната („велика“) проблема на Ферма, предложено А. Уайлс през 1992-1993 г. беше с празности, които запълни съвместно с Р. Тейлър през 1994 г. Г. Перелман (удостоен с Фийлдсов медал през 2006 г., но отказал наградата) доказа през 2002-2003 г. една фундаментална хипотеза на А. Поанкаре от 1904. Неговото впечатляващо откритие се основава на важни резултати на Р. Хамилтън по потоците на Ричи и на съществени топологични резултати (Яо и др.)

По мое мнение съществува българска школа по диференциални уравнения, която развиваше и развива респектираща дейност особено през 80-те години на 20. век. Не малка част от колегите ни се пръснаха по света, но тематичният кръг на интересите им е в значителна степен продължение и развитие на този, който те имаха у нас. Оптимистичната теория за бъдещето на ДУ в България е най-тясно свързана с оптимистичната теория за бъдещето на страната ни като равностоен и достоен партньор в ЕС.

– **Какво е взаимодействието в научните изследвания във Вашата област между университетите и институти на БАН? Как виждате еволюцията му през последните 15 години и в бъдещето?**

– Още от началото на 70-те години ИМИ-БАН работи в тясно взаимодействие и сътрудничество с ФМИ на СУ „Св. Кл. Охридски“ и с редица други вузове в страната (сега университети). Разнообразни са формите на научни контакти – от съвместни изследвания (отпечатани в статии и монографии), през организирането на научни форуми та до адекватната експертна дейност. През следващите 15 години трябва да се задълбочи процесът на вътрешна консолидация на българските математици и наред с това да продължи интегрирането на нашата наука и математиката (в частност в европейската).

– **Какво е Вашето мнение за направленията на изследванията в съ-**

временната математика? Поставят ли новите ѝ приложения в биологията, медицината, финансите и комуникационните проблеми пред самата математика?

– Наред с традиционните изследвания по математика, които са продуктивни от динамичния ръст на физиката и от вътрешното саморазвитие на математиката, важни проблеми се поставят и ще се поставят от биологията, медицината, финансите и др. Математическата биология е обект на ин-



тензивно развитие, а такива крупни математици като Канторович и Неш получиха Нобеловата награда по икономика. Световната икономика през 21. век безспорно ще предявява нови предизвикателства пред математиката – и теоретични, и приложни – чак до компютърната им реализация.

– **Каква математическа разработка или теория от Вашата област през последните 20 години са Ви направили най-силно впечатление? Има ли „мода“ в математиката и следват ли модни тенденции?**

– Няколко са разработките, които силно ме впечатлиха. Тук бих посочил нелинейните хиперболични уравнения с установяване на времето на живот на техните решения или алтернативно – съществуването на глобални във времето решения, възникването и разпространението на аномалните особености и т. н. Ще кажа също така и за публикациите на Н. Денкер от 2002-2006 г. по уравненията от главен тип и за оставящия малко встрани от моите непосредствени интереси забележителен резултат на Грийн-Тао (Фийлдсов медалист за 2006 г.) за простите числа в крайни аритметични прогресии.

Разбира се, че има „модни“ тенденции и направления в математиката – например алгебричната геометрия. По-горе дадох примери на сериозни проблеми, поставени в миналото и решени в наши дни. Изрично искам да отбележа, че след интензивна употреба от страна на много математици на една и съща или леко модифицирана техника настъпва времето на нейното изчерпване. Работите се повтарят, липсва свежест и оригиналност. Тогава е разумно въпросният тематичен кръг да се изостави, а вниманието на учените да се насочи към нововъзникнали проблеми. След години е напълно възможно да се възстанови интересът към старата тематика, стига тя да е произлязла от важен клон на математиката или на физиката например и да се атакува с нови методи или подходи, които евентуално са възникнали през периода на „отлежаване“.

Накратко: ако „модното“ е синоним на *актуално, нововъзникнало и интересно*, то си струва трудът да се опита.

– **Познавате развитието на математическите изследвания в Русенския университет и сте оказали благотворно влияние на тях. Имате ли разработка или математическа идея, която се е зародила в Русе?**

– Имам дългогодишни наблюдения върху научноизследователската работа по ЧДУ и по-общо, по ДУ на колеги от РУ „Ангел Кънчев“. Едни и същи обекти – елиптични уравнения – сме изучавали с различни инструменти в София и в Русе и в този смисъл получените резултати са се допълвали взаимно. Ще приведа два примера. Докладване на семинар в Русе през 80-те години ни стимулира с един колега да получим доста пълни резултати за важно то за геометрията уравнение на Монж-Ампер, макар и само в радиалния случай (един съвсем специален случай).

Вземайки повод от богато илюстрираната с интересни конкретни примери книга на русенски колега, обясних „типичността“ в строго определен тематически смисъл на възникналите особености на решенията на някои класове от ЧДУ с помощта на теорията на катастрофите на Уитни, Р. Том, В. Арнолд, Дюистермаат и др. Въпросите за „особености в общо положение“ се съдържат в монография, която публикувах през миналата година.

Интервюто взе специално за СИ проф. д. м. н. Степан ТЕРЗИЯН

БЪЛГАРСКОТО ОТКРИТИЕ №1



Георги Стефанов
Наджаков
(1896 – 1981)

То на „Фотоелектретното състояние на веществата“ от българския учен акад. Георги Наджаков. Преди 70 години, през юни 1937 г., в „Comptes rendus de l'Academie des Sciences a Paris“, се появява съобщение от българския физик Георги Наджаков за откритите от него т. нар. *фотоелектрети*. Това са вещества – фотоелектрично проводими диелектрици и полупроводници, в които при едновременно въздействие на електрично поле и светлина възниква перманентна поляризация, която се запазва на тъмно и се разрушава при осветяване с протичане на деполяризационен ток.

На 22 юни 1937 г. знаменитият френски физик Пол Ланжвен докладва за това българско откритие на заседание на Френската академия на науките и тази дата се счита за дата на откритието. Една година по-късно – 22 октомври 1938 г., в неголяма стая на хотел „Астория“ в Ню-Йорк американският физик Честър Карлсон (1906-1968), работещ в патентно бюро, наелектризирил с триене пластинка от поликристална сяра и през заснета филмова лента я осветил. При осветяването на сярата, която е фотопроводник, възникват носители на ток – електрони или дупки. Те разреждат осветените участъци на фотопроводника, поради което след светлинна експозиция на повърхността на сярата се появява скрит образ, образуван от заредени и разредени участъци. Ако върху такава повърхност се разпръсне прах от заредени пращинки, носещи противоположен заряд, пращинките проявяват образа. За проявяването на образа Карлсон е използвал трибоелектрическият ефект, отдавна известен във фи-

Академик Георги С. Наджаков

зиката. Той смесил прах от миним и сяра (частиците на които, допирайки се една до друга, се зареждат с противоположни заряди) и го разпръснал върху плочката от сяра. Частиците на червения миним проявили скрития образ. На повърхността на плочката се появил текст: „Астория“, 22 октомври 1938 г. Тази дата се смята за рожден ден на ксерографията.



Тези две събития са станали независимо едно от друго и почти едновременно (през 1937 и 1938) от двете страни на Атлантическия океан, но и при двата експеримента е използвана поликристална сяра. Петнадесет години по-късно (1953) руският физик В. М. Фридкин, току-що завършил Московския университет, е създал първия ксерокс, а през следващите години е развил и теорията на ксерографията. Ксерографията е част от съвременната фотография, нов фотографски процес, базиращ се на чисто физични явления, използващи фотопроводимостта на полупроводниците. Нея често я наричат *безсребърна* или *суха фотография* (от гръцката дума „ксерокс“ – сух). Днес ксерографията е основа на техниката за размножаване. Без нея нямаше да има нито факсове, нито принтери за компютрите. Сега ксерокс има във всяко учреждение и без ксерографията са невъзможни факсимилните връзки и десетки други технологии.

Трудна, но щастлива е професионалната съдба на патриарха на българската физика и наука акад. Г. Наджаков. Поради участие във войните в началото на миналия век следването му във Физико-математическия факултет на Софийския университет е с прекъсване и е само четири семестъра – първи, шести, седми, осми, но това не е пречка за активна научна, преподавателска, научно-организаторска и обществена дейност по-късно, на която посвещава повече от 55 години. Научните му изследвания са в областта на физиката на диелектриците и полупроводниците, магнетизма и ядрената физика. Освен фотоелектретното състояние и фотоволтаичния ефект при високоомни фотопроводници, той разработва теорията на торзионните електрометри и изследва произхода и ролята на електричните дирекционни сили при тях. Има принос за конструирането на уникален вакуумен рентгенов спектрограф, разработва оригинален електрометричен метод за измерване на контактна потенциална разлика. Негови асистенти са едни от най-известните български физици. Един от тях е и първият професор във ВИММЕСС (дн. РУ) и създател и дългогодишен ръководител на катедра „Физика“ проф. Стоян Петров. Негови студенти са много поколения български физици. На колегите си и на студентите си той предаде, че е „щастие е да учиш младите. Още по-голямо щастие е да виждаш, че си ги научил, че си им предал най-важното – любовта към науката, към професията“.

Откриването на фотоелектретите е най-значимото научно постижение на акад. Г. Наджаков, за което му е издадена първата в страната диплома за откритие. Откритото фотоелектретно състояние на веществата е **първото признато откритие в българската наука през XX век**. Неговата значимост отрежда на акад. Георги Наджаков първото място в създадената през 1981 година „Златна книга на откривателите и изобретателите в България“.

Доц. д-р Н. НАНЧЕВА

ПРИСЪДЕНИ

Научните звания

ДОЦЕНТ

на г-р: **Атанас Л. Илиев**
Георги Г. Кенаров
Илия Браянов
Каталина Григорова
Стоян Г. Стоянов
Тодор Деликостов

и научните степени

ДОКТОР НА
ТЕХНИЧЕСКИТЕ
НАУКИ

на **доц. Димитър**
Иванов Радев

ДОКТОР НА
ИКОНОМИЧЕСКИТЕ
НАУКИ

на **доц. дин Владимир**
Томов Владимиров

и ДОКТОР

на: **Александър Иванов**
Евгени Димитров
Емилиян Станков
Людмила Михайлова
Милена Михайлова
Милко Енчев

Честито!

ПОКЛОН

В началото на година се сбогувахме с нашите колеги, преподаватели, приятели

доц. д-р Васил
Филипов Петров –
заслужил професор
на РУ „Ангел Кънчев“

проф. д-р Грозьо
Иванов Грозев

ст. н. с. инж. Петко
Николов Мишев

гл. ас. Татяна
Добрева Антонова

СВЕЖДАМЕ ГЛАВИ
ПРЕД СВЕТАЛАТА ИМ ПАМЕТ!

В УНИВЕРСИТЕТА НИ

1» В началото на т. г. приключи успешно първият етап на проекта. На този етап беше разработена „черупката“ на виртуалната библиотека съобразно специфичните нужди и изисквания на МДААР. Създадени бяха примерни уеб-базирани курсове по Windows, Word, Excel и PowerPoint, които вече са достъпни отвсякъде и по всяко време и могат да бъдат използвани за придобиване на компютърни умения.

Във виртуалната библиотека може да се влезе през сайта на **Българския виртуален университет** – <http://www.bvu-bg.eu>, който е създаден с прякото участие на министър Николай Василев. За целта трябва да се кликне върху „**Виртуална библиотека**“, а след това – върху „**Други виртуални библиотеки**“ и накрая – върху „**Виртуална библиотека за служители на държавната администра-**



ция“. Показваме началната страница на сайта.

На втория етап на проекта се планират следните дейности:

- Провеждане на семинари във всички университети, с които МДААР има сключени договори за повишаване квалификацията на служителите, с цел подготовка на съответните преподаватели за създаване на WEB-базирани курсове;

Виртуална библиотека...

- Създаване на WEB-базирани курсове по всичките дисциплини от учебните планове на утвърдените от МДААР специализации (модули), а именно:
 - Управление на администрацията;
 - Организация на административната дейност и процеси;
 - Европейска административна практика.

Това ще направи възможно преминаването към дистанционно обучение на служителите от държавната администрация, каквато е практиката във всички развити страни по света, тъй като по този начин се икономисват много средства, а също и време.

Проектът е част от Националната програма за създаване на виртуално образователно пространство, която стартира през 2002 г. в отговор на инициативата „Електронно обучение“ на Европейската комисия. СИ

В МЕДИИТЕ

- На въпроса „На какво ви научи работата, докато бяхте студент?“ ректорът на РУ „А. Кънчев“ доц. д-р Марко Тодоров отговаря: „Че никаква работа не бива да бъде пренебрегвана (не говоря за непочтени занимания), когато човек иска да спечели, че всяка работа си иска майсторлъка и трябва да се уважава“. А иначе цялото интервю може да се прочете на 10. и 11. страница на списание „WAT with US“.

- В два броя на в. „Азбуки“ са отпечатани материалите на русенския кореспондент Георги Киров за проф. Атанас Митков („Златните ябълки на професора“) и интервю с проф. д.м.н. Степан Терзиян („Нито ден без линия“).

- Във в. „Другият вариант“ е отпечатан очеркът на Ж. Душков „Професор Атанас Митков е готов да говори за университета ни. Разкажете му може да прозвучи и като съвременна приказка“.

ЛЮБОПИТНО

Пилот се приземи в Русенския университет

В Транспортния факултет на университета ни е записала магистърски курс (ТУТ) Антоанета Чавдарска. Във факта едва ли има нещо любопитно, ако не беше налице друго обстоятелство. Родената в София, в семейството на авиотехник от Военната авиобаза – Враждебна Антоанета, завършва Националния военен университет „Васил Левски“ – Авиационния

факултет. Следва летателен стаж в Крумово, а след това постъпва на работа в 24-а авиобаза. Лейтенант Антоанета Чавдарска е младши пилот на вертолет „БЕЛ 206“, но усилено се готви да лети на бойния „Ми 24“.

В Пловдив се запознава с капитан Марин Иванов – инструктор, командир на „БЕЛ 206“. „Вкъщи командва жената, а мъжете се делят на две –

едните си признават, че са под чехъл, другите не

си го признават“ – фило-софски обобщава лейте-

нант Чавдарска своя семеен живот. Д.



ЧЕСТИТ ПРАЗНИК

Вицове за жените или по-точно – в чест на жените

Една истинска жена трябва да има около себе си най-малко четири звяра – норка на гърба, ягуар в гаража, тигър в леглото и едно магаре, което да плаща за всичко това...

фиюмерия:

– Извинете, имате ли парфюм с мирис на компютър?

Продавачката:

– С мирис на какво???

– Ами на компютър!

месец решил да ѝ обясни правилата на семейния живот.

– Жено, като се връщам от работа, ще ме гледаш как съм си сложил капата! Ако съм я

Един мъж се хвали на свой приятел:

– Като си пийна, ставам много смел. От никога не ме е страх.

– Как бе, даже и от жена ти ли?

– Е, чак дотолкова не съм се напивал никога...

Един мъж замечтано споделя с жена си:

– Скъпа, много бих искал да отида някъде, където никога не съм ходил и да направя нещо, което никога не съм правил!

Жената му:

– Нямах проблем, скъпи. Иди в кухнята и измий чиниите!

Бил и Хилъри Клинтън пътуват с кола за ранчото си в Калифорния. По пътя спират да заредят на една бензиностанция. Бензинаджията се оказва бивше гадже на Хилъри. След като потеглят, Клинтън се обръща към Хилари и ехидно ѝ казва:

– Виждаш ли, скъпа,

ако се беше омъжила за него, сега ти щеше да си съпруга на бензинаджия.

– Не, скъпи, ако се бях омъжила за него, сега той щеше да е съпруг на президентша...

(Зад всеки велик мъж стои по една жена – най-малко...)

Професор по анатомия пита една студентка на изпит:

– Колежке, коя е онази част на мъжкото тяло, която при полов акт увеличава размерите си десетократно?

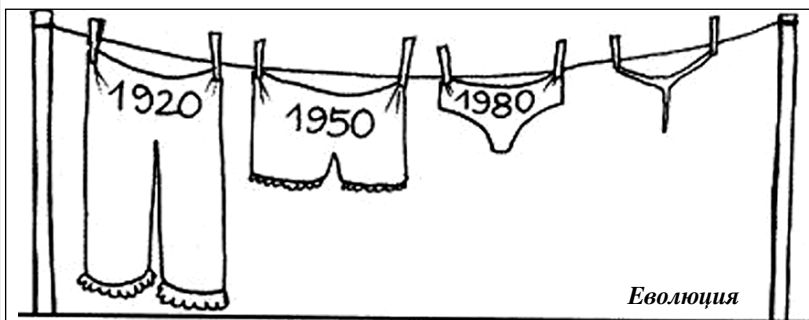
Студентката се изчервява и започва да заеква.

– Господин професор, мисля, че знам правилния отговор, но ми е неудобно да го кажа.

– Колежке, по време на половия акт десет пъти се увеличават размерите на ретината, а това, за което си мислите, е плод на моминските Ви фантазии.

Из неиздадените

„505 ВИЦА“ на Незнакомов



Еволюция

– Защо няма жени – футболни коментаторки?

– Защото няма футболсти, които да могат да играят толкова бързо.

– В какво се изразява скоростта, с която жените обикалят магазините на чаршията?

– В лева за час.

Жена в магазин за пар-

Просто искам съпругът ми да ми обръща малко повече внимание...

Една жена вика на мъжа си:

– Аз ще прескоча за пет минути до съседката, а ти разбърквай боба на всеки половин час, да не загори...

Шоп се оженил за македонка. След медения

мавай как ще ме посрещнеш.

Македонката не остана по-назад:

– Мажо, като се връщаш от работа, ще ме гледаш как съм си сложила ръцете. Ако съм ги скръстила на гърдите, значи съм в настроение, а ако съм ги сложила на кръста – внимавай накъде ще си кривнеш капата...

ВЪЛНЕНИЯ

И» Размишлявайки по проблема, неволно сравних Парка на младежта и жена на възраст. Той (и тя) си има свое минало, свое развитие, при което неминуемо се налага нещо да се направи, за да се поддържа илюзията за младост: достига се след време до инвазия върху зъбите, до пооскубване на някое косъмче, изникнало по лицето не къде-където трябва, до поприкриване на бръчките, до слагане на фон дьо тен и

За съгбата на Парка...

грим, до сменяне на обещите, колието, шалчето, шапката... При парка е същото – дървеша ще трябва да се подменят, храсти да се поосекат, да се възстанови



нещо, което вече го няма, но напомня за младостта (примерно: зеления лабиринт, залата на смеха, люлките, въртележките и пр.), да се помисли и за нещо ново, което



да отговаря на съвременното, но и в същото време да хармонира със старото (не и да се позволи да навлязат леките авто-



мобици със своя шум и бензинови зловония).

С две думи моята позиция е: да се запази

характера на парка, но и умерено да се помисли за дообогатяването на парковата среда: не само със скулптури, но и с миниамфитеатър, и с няколко кафетерии, и с по-съвременно решение на архитектурните дадености, и с привлекателни кътове за деца и техните родители, и с умело насочване вниманието към единствения в Русе национален музей (на транспорта)...

Живодар ДУШКОВ
Снимки: Авторът